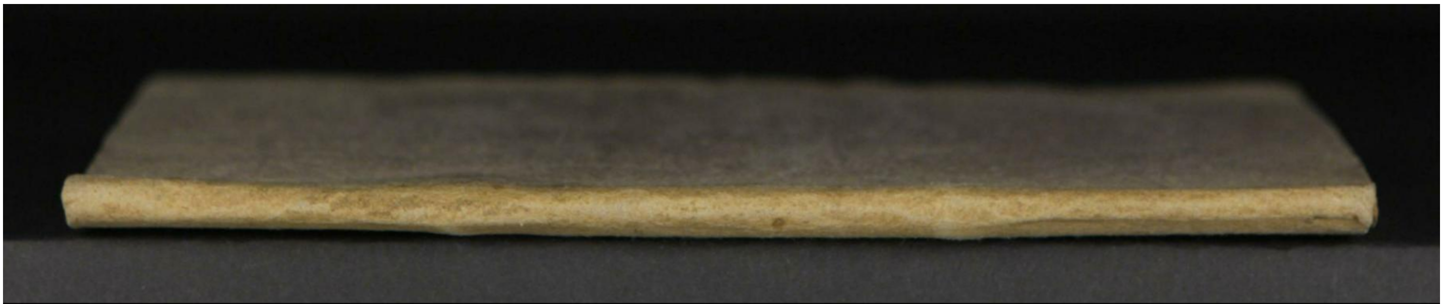
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

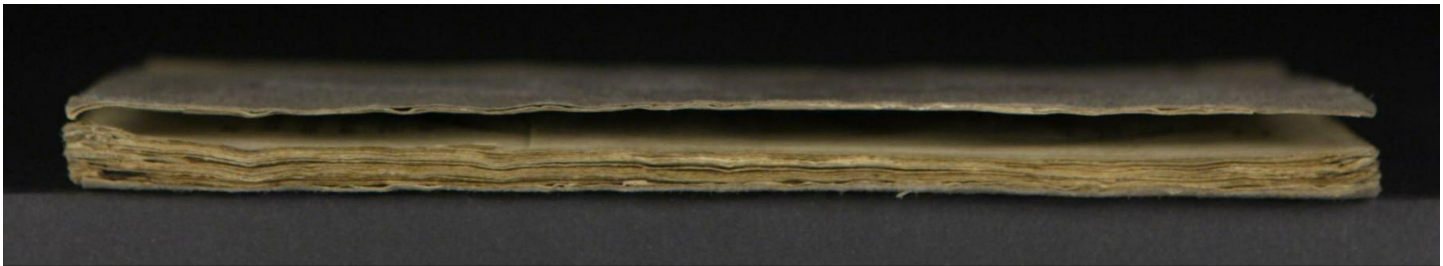
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

6 1) -182. DA BOX

(LN bis 28)

M Tuscher fecit

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

CONCIO DE LATRONIBVS VNA CVM CHRISTO CRVCIFIXIS,

qua vnius ſecuritas, & alterius vera pœnitentia, fidesq́ adeò mirifica deſcribitur, vt Apoſtolorum & Prophetarum fidem ſuperare videatur.

ADIECTIS EX PIA VETVſtate Patrum teſtimonijs, quod non aliter ſaluentur homines, quàm latro dexter eſt ſaluatus.

Autore Hermanno Hamelmanno Theologiæ Licentiato

Locus Primus.

DVo Latrones totum humanum genus ſignificant, in cuius medio pendet Chriſtus, qui fit pro nobis uictima, cum ipſe ſit innocens. Sunt autem imago omnium noſtrûm, qui propter peccatum obnoxij ſumus morti & uarijs calamitatibus,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

BIBL. HAFNIENS.

BIBLIOTHECA REG. HAFNIENS.

CO

PAS

DE LA

Chriſto

tas, & a

adeò

Ap

Tertio de

tate ac fa

D VO

cant

pro nobis

tem imag

tum obno

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

CONCIO EX PASSIONE DOMINI DE LATRONIBVS VNA CVM Chriſto Crucifixis, qua vnius ſecuritas, & alterius vera pœnitentia, fidesq́; adeò mirifica, vt etiam omnium Apoſtolorum fidem ſuperet, deſcribitur.

DIVIDEMVS HANC concionem in quatuor partes. Primo dicturi ſumus de unius ſecuritate. Secundo de alterius uera pœnitentia ac eius fructibus. Tertio de admirabili eius fide. Quarto de bonitate ac facilitate Chriſti erga Latronem.

Locus Primus.

DVO Latrones totum humanum genus ſignificant, in cuius medio pendet Chriſtus, qui fit pro nobis uictima, cum ipſe ſit innocens. Sunt autem imago omnium noſtrûm, qui propter peccatum obnoxij ſumus morti & uarijs calamitatibus,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ueluti & illi propter facinora ſua tradebantur morti, & nos ſinguli noſtris peccatis mortem filij Dei adiuuimus, imò aliqua pars generis humani conuertitur, aliqua non conuertitur, ſed manet in furore, & in ipſa etiam morte deridet Chriſtum. Patiuntur & affliguntur tam pij quàm impij, tam boni quàm mali, at non eadem de cauſa, licet peccata ſunt omnium malorum & calamitatum omnium cauſæ. Cogitemus ibi pendere totum genus humanum, ut reuera omnes uarijs calamitatibus & morte ipſa, ſpeciem latronum ipſam referimus. Affligitur in medio hominum ipſe Chriſtus hominibus patientibus ex æquo uicinus. Affligitur in impijs, quando eum in cruciatibus blaſphemant, in pijs, quando illi miſerijs afficiuntur, iuxta illud Matthæi 25. Quicquid minimo facitis, mihi facitis. Qui tangit uos, pupillam oculi mei tangit Zach: 2. Alter Latronum quamuis corpore uicinus eſſet Domino, animo tamen ab ipſo, longiſsimo diſtabat interuallo, ideoq; typum gerit impiorum qui affliguntur, quoniam i[illegible] non agnoſcunt percutientem Dominum & u[illegible]num, nec humiliantur ſub potenti manu Dei. Omnia putant caſu fieri, neq; ſeipſos, neq; ſua bona Domino committunt. Latro à ſiniſtris, poſtulat temporale à Domino beneficium, nempe externam corporis liberationem à præſenti periculo

dicens:

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

dicens: Si tu es Chriſtus ille Rex populi Iſraëliti-
ci, ſerua teipſum & nos, quod cum non faceret,
conuitijs & blaſphemijs ipſum Dominum ado-
bruit. Sic hodie multi ſolent conuitia in Euange-
lium & eius miniſtros euomere, quando ſpe fru-
ſtrati, ex Euangelio fructus illos non metunt, quos
eo ſeminari præter ius & fas arbitrati ſunt:
nam licentiam quiduis faciendi ſibi concedi po-
ſtulant. Quare omnes, quotquot ſeruantur, ſer-
uantur ut pendens à dexteris, & non aliter, item
quotquot pereunt, pereunt ut pendēs à ſiniſtris &
non aliter. Vt autem à ſiniſtris pendens non agno-
ſcit peccatum, non agit pœnitentiā, non confitetur
errata, non credit Euangelio de gratuita remiſ-
ſione peccatorum per fidem in hunc ſolum Chri-
ſtum, licet miſerè crucifixum, ſed in medio ſup-
plicio ironijs ſubſannat & deridet Chriſtum, per-
ſeuerans in ſecuritate, ita alter uerè conuertitur.
Et quanquam uterq; fuerit æquè reus, & iuxta
ſeculum nihil inter illos fuerit diſcriminis, tamen
hic perijt, alter uerò ſeruatus eſt, ſed per Chri-
ſtum. Habemus igitur hic imaginem extremi iu-
dicij, quia ut Matthæi 25. legitur, conſtituentur
à dexteris electi, à ſiniſtris reprobi & damnati,
tumq; erit blaſphemia in ore reproborum, qui e-
tiam maledicent tempori natiuitatis ſuæ. Videa-
mus igitur ex circumſtantijs, quàm miſere hic la-
tro pereat.

1. Morti

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

1. Morti obnoxius & iam uicinus, non ad ſe redit, ut peccata ſua agnoſcat, & ad Deum conuertatur.

2. Licet & ipſe in cruce pendeat, commiſerari tamen nequit ei, quem uidet ſimiliter cruci affixum & eadem calamitate affectum, ſed quod omnium erat inhumaniſsimum, irridet etiam & conuitijs inſectatur.

3. Peccatum non intelligit malorum cauſam, non conſiderat præcedentia miracula, teſtimonium Pilati frequens de eius innocentia, & Mulierum fletum negligit, non obſeruat ipſius patientiã et manſuetudinem, non curat ſolis obſcurationem, et alia terribilia ſigna, quæ circa mortẽ Chriſti fiebant, quibus niſi planè ferreus fuiſſet, moueri debuiſſet.

Bis ſunt miſeri & corpore & animo homines in doloribus poſiti, cum eum aſpernantur, à quo uno liberari ac ſaluari poterant. Et quemadmodũ hic loquitur: Si tu es Chriſtus, ſerua teipſum & nos, ita & iſti ſibi perſuadere ſolent, qui doctrinam Euangelij à miniſtris pauperioribus & contemptis ſine ſplendore, prædicatam irrident, ubi nihil emolumenti ad eos redit, quoniam Deus illorum uenter eſt. Pauperiores etiam, ubi non largiter datur, uel quantum cupiunt, mox uerbi prædicationem contemnunt, ac miniſtros uili faciunt. Hinc fit ut pauci per Euangelij prædicatio-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

nem ſaluentur, & ſalutaris illa de Chriſto doctrina contemnatur. Papa cum ſuis adiunctis, ſibi ſupplices factos ditat præbendis, ornat & amplificat beneficijs, dignitatibus et prælaturis Epiſcopatibuſq;, ut ſuum ſtabiliat regnum: Chriſtus uero hoc tantum uult, ut ſui habeant uictum & amictum, hiſq; contenti ſint. Si quis etiam prophanorum hominum ægrotet corpore, modo non ſtatim, ut ille uult, aut cum ſemel atq; iterum inuocauerit Dominum (quanquam diffidenter & dubitanter) non ſanetur, mox in deſperationem ruit, aut delabitur in contemptum doctrinæ ac miniſterij, uel in blaſphemiam fremebundus ſe inijcit, inordinata media quærens.

Sunt igitur hæc circa primum & impium illum conſideranda, ut uideamus plurimos in humano genere per hunc Latronem denotari, apud quos eſt ſtulticia & offenſio circa Euangelium Chriſti. Sed iſti, quia uolunt cum hoc miſero ruere, non acquieſcentes pijs & ſalutaribus monitis, etiam in cruce poſiti, pereãt ergo ſuo malo. Quare nos ſimus cautiores, ut & uerbo Dei acquieſcamus, & ſalutaria monita reuerenter ſuſcipiamus. Valde enim hoc nos commoueat, quod & hic in cruce, & mox poſtea tartareos cruciatus, paſſus, & paſſurus ſit ſine fine miſerias illas in flamma, in eiulatu, ploratu & ſtridore dentium. Quod nos uere ad pœnitentiam uocet.

Locus

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

SEQVVNTVR NVNC ALIA CIRCA Pium, & à dexteris pendentem conſideranda, ubi in primis tria ſunt nobis expendenda.

PRimum quod ſuæ ueræ pœnitentiæ fructum protulerit, & ſeuera caſtigatione cohibuerit impiam ſocij ſui petulantiam. Secundum eſt, quòd ſeſe humilians ingenua ſcelerum ſuorum confeſſione, Chriſto debitam iuſticiæ laudem tribuerit. Tertium eſt, quòd mirificam fidem teſtatus ſit, ſe totum ac ſalutem ſuam reijciens in præſidium Chriſti, quamuis eum in cruce pendentem & morti propinquum cernebat. Quare nunc huius exemplum diligenter conſideremus. Habemus in hoc miſero homine ſingulare nobis inopinatæ ac incredibilis Dei gratiæ ſpeculum propoſitum, tum quod repente ſub mortem in nouum hominem mutatus eſt, atq; ab ipſis inferis in cœlum retractus, deinde quod omnium ſcelerum, in quibus tota uita demerſus fuerat, ueniam in momento adeptus eſt, adeoq; ante Apoſtolos, & nouæ Eccleſiæ primitias in cœlum receptus eſt. Quis enim unquam

putaſſet,

putaſſet, latronem inter ultimos ſpiritus non modò pium fore Dei cultorem, ſed eximium etiam fidei & pietatis magiſtrum toti mundo, ut nobis quoq; ex eius ore petēda ſit ueræ ac legitimæ confeßionis regula. Eſt hic Eccleſiæ propoſitus à Chriſto pendente in cruce, tamquam exemplum & pictura iſtius doctrinæ: Prædicate pœnitentiam & remißionem peccatorum in nomine meo Lucæ 24. Significat etiam nunc Chriſtus hoc pacto, ſe ſemper excitaturum ex ſceleratis, ſi ita opus ſit, doctores, tempore perſecutionis, cum pij & boni paſtores uel in cruce pendent, uel in ſumma afflictione ſunt, ut nunc fuit Chriſtus Præceptor omnium & caput. Quando hoſtes Eccleſiæ Scribæ & Phariſæi omnium temporū triumphant, quaſi etiam doctrina una cum doctoribus ſit oppreſſa, Deus tamen ex ijs etiam, qui peßimi habentur, aliquos eligit præter omnium expectationem, quantumuis uilißimi & abiectißimi ſint, qui regnum filij ſui confiteantur. Exempla & ueteris Eccleſiæ, & noſtri etiam ſeculi ſunt nota. Actum uidebatur de Euangelio cum Chriſtus penderet in cruce. Mater licet aſtans cum Marijs reliquis (quæ tamen repræſentabant tunc temporis Eccleſiam) luctu & mœſtitia impeditur, ne multa loquatur, nec forſan præ ingenti dolore potuit. Ioannes licet præſens eſſet, tacuit tamen. Apoſtoli

reliqui fugerunt. Et latro fit concionator, & Euangeliſta, & Apoſtolus. Imo in tali perſecutione & in tantis, iiſq; ſummis Eccleſiæ periculis prius oportuit, ut ſol & ſaxa concionarentur, quàm uideri deberet extincta eſſe Chriſti Eccleſia, ut recte dicat Chriſtus ingrediens urbem: Si hi tacuerint, lapides loquentur. Iam quoq; ſciſſura lapidum & alia ſigna, faciunt hic concionantem Latronem, quibus motus, ſine omni dubio ad hanc Chriſti cognitionem peruenit, audita etiam antea ipſius prædicatione, & cognita fama de miraculis & doctrina, ut recte ex Luca appareat, hoc colloquium Chriſti & latronis habitum eſſe, cum in medio die lumen ſolis extinctum fuit. Latro igitur concionatur de ſublimi, eſt ei concionanti Cathedra crux, ubi aduerſus irriſorem concionatur, qui ſequebatur doctrinam ſcribarum & Phariſæorum illudentium Chriſto. Audiamus igitur quæ fuerit huius concio. (Ne tu quidem times Deum) Hoc alij ſic exponunt: Non times homines, ſed ne Deum quidem times. Alij ita: Parum eſt, ſi iſti Deum contemnant, niſi & tu quoq; contemnas? Rurſum alij ſic: Non ſolum non amas Deum, ſed ne quidem times. Verùm hæc eſt ſimplex ſententia: Quid hoc ſibi uult, quod ne hæc quidem damnatio te cogit ad timendum Deum? Nam ſocij ſui duritiem inde exaggerat Latro, quod ad ultimam

fideles ſpes et fides ipſa, quæ in his ſuum habet ex-
ercitium, ut proficiat de die in diem. Vtinam hoc
nos homunciones cognoſceremus, exemplo Latro-
nis moniti. Iam rurſum ex altera parte reputemus,
in quo primùm ſtatu Chriſti miſericordiam im-
plorauerit, ut creſcat apud nos fidei illius maior
admiratio, nimirum lacero corpore, in doloribus,
iam propemodum exanguis extremam manum
carnificum expectans, cruci affixus, eſertus et af-
flictus miſerè, tamen in ſola Chriſti gratia acqui-
eſcit. Sed primùm unde illi ueniæ fiducia, niſi quia
in ſola Chriſti morte (quæ alioqui ab omnibus alijs
deteſtabilis eſſe uidebatur) ſacrificium boni odo-
ris concipit, ad expianda mundi delicta efficax.
Et tu miſer, terq́; quaterq́; peßime, nec corpore
lacero, nec in iſto timore, uel in iſta anxietate po-
ſitus, ſed quotidie in Euangelij concione & lectio-
ne, audituq́; uerſans, hanc non habes fidem, eti-
am in minima parte. Ipſe uerò cruciatus ſuos
animoſe negligens, imo quaſi ſuiipſius prope-
modum oblitus, ad ſpem & ad deſiderium oc-
cultæ uitæ rapitur, quod quidem humanum ſen-
ſum longe ſuperat, er klaget gar nichts/ er fürch-
tet noch erzittert nicht einmal für die ankom-
mende Hencker / qui crura fracturi erant. Qua-
re nos ſimul & mortificationem carnis, & pa-
tientiam, & fidei altitudinem, & ſpei conſtan-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

tiam, & pietatis ardorem ab hoc uno diſcamus Magiſtro, non pudeat, inquam, nos plus quàm infideles ad ipſum relatos, ab hoc uno doctore omnia ſalutis & fidei officia percipere. Et uerè hunc Dominus, ad humiliandam carnis ſuperbiam, nobis omnibus præfecit. Nam ut quiſq; alacrius eum ſequetur, tantò propius ad Chriſtum accedet.

SEQVITVR NVNC LOCVS QVARTVS QVI EST DE efficacia fidei, vbi & facilitas Chriſti & promptitudo omnes iuuandi, cognoſcitur.

TAndem ſic reſpondet latroni Chriſtus: Amen dico tibi) Vide nimiam CHRISTI affabilitatem, quam etiã in media morte exhibuit commorituro Latroni. Nuper dictum eſt, quàm affabiliter & benignè egerit cum profugis Apoſtolis poſt reſurrectionem, item cum uno Thoma incredulo, tum etiam cum deficiente & abnegante Petro, quomodo illos ipſos exhibitione manuum & pedum ac lateris ſui, non ſolum adiunctis blandiſsimis uerbis confirmare uoluerit, ſed ederit etiam coram ipſis, ut planè de ſua reſurrectione eſſent certi. Verum hoc mirum eſt, Chriſtum

quoq;

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

quoq; eandem bonitatem, pietatem & miſericor-
diam, in media morte non ſolum retinere, ſed &
exercere in ipſis cruciatibus, in lucta illa & pu-
gna cum æterna morte & ira Dei aduerſus pec-
catum, ut tunc adhuc nihil aliud potuerit reſpon-
dere, ipſius miſericordiam imploranti, niſi blan-
dißimis uerbis: Hodie mecum eris in paradiſo. En
ipſum fore participem æterni gaudij ſecum, ſtatim
promittit, & quanquam tunc pro iſtius Latronis
et hominum omnium peccatis pateretur Chriſtus,
ut meritò ei exprobrare & obijcere potuiſſet, ſe
iſtius & aliorum peccatis deprimi, tamen omnia
iſta præteriens, potius hoc unum agit, ut eum con-
ſoletur, ne deſperet, ne dubitet & diffidat. Non
eſt etiam in tantis doloribus mordax erga Latro-
nem, non ferox uerbis, in iſta abiectione & delu-
ſione, non contumax uel petulans ob amaritudi-
nem dolorum, ſed placidus & benignus ipſum eti-
am Latronem erigit, fulcit, munit, & roborat ad-
uerſus futuram mortem, ut lætus hinc diſcedere
poßit. Diſcamus ergo hic immenſam & ineffabi-
lem bonitatem Chriſti Ieſu, etiam in tanta calami-
tate non omiſſam. Et licet de morte nondum tri-
umphauerat, eius tamen fructum & efficaciam
in media ſui exinanitione exerit, & hoc modo de-
clarat, ſe nunquam regni potentia fuiſſe exutum.
Nihil enim regno diuino magis excelſum aut ma-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

gnificum,quàm mortuis uitam reſtituere.Chriſtus ergo etſi manu Dei fuerit percuſſus, & ſpecimen hominis deplorati præbuerit,quia tamen non deſtitit eſſe mundi ſaluator,cœleſti potentia ſemper fuit præditus ad munus ſuum implendum.Notanda igitur eſt incredibilis facilitas,quòd ſine mora Latronem,& ſine ulla exceptione,uel aliqua conditione interpoſita,humaniſsimè complectitur, ſibiq; beatæ uitæ ſocium fore promittit. Quare minimè dubium eſt, quin ſine exceptione in regnum ſuum omnes admittere paratus ſit, qui ad eum confugient,unde certò ſtatuere licet,modo memor ſit noſtri,nos ſaluos fore. Porrò fieri non poteſt, ut eorum obliuiſcatur, qui ei ſuam ſalutem commendant.Quod ſi Latroni tàm facilis tranſitus in cœlum fuit, quia in ultima rerum omnium deſperatione recubuit in Chriſti gratiam, multò magis hodie Chriſtus mortis uictor manum è ſolio ſuo nobis porriget,ut in uitæ ſocietatem colligat iam è morte reſuſcitatus, & ſuperatis doloribus & aduerſis, præſertim cùm promiſerit ſe nobis adfuturum omnibus diebus ſeculi. Abſurdum etiam eſſet, ex quo Chirographum nobis contrarium affixit cruci,mortemq; et Satanam profligauit, et in ſua reſurrectione(ut dictum eſt in die paſchatis) triumphum egit de mundi principe, nobis non æquè facilem & promptum eſſe,ac Latroni,tran-

ſitum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ſitum à morte in uitam. Quiſquis ergo uera fide animæ ſuæ cuſtodiam Chriſto moriens tradet,non extrahetur in longum tempus,ut ſuſpenſus langueat, ſed eius uoto eadem, qua erga Latronem uſus eſt, benignitate Chriſtus occurret . Difficilè eſſe creditur , tantam eſſe bonitatem Dei erga peccatores, ut ſola fiducia & inuocatione nominis Dei per Chriſtum,abſq; meritis operum ſaluentur,ſed hic ad ſuccurrendum infirmitati noſtræ aſſeuerationem præmiſit, dicens (Amen dico tibi.) quaſi dicat, ne dubites. Sic ubi fidei ſalutem & uitam æternam tribuit Iohannes, cap.5. & 6. eadem aſſeueratione utitur. Sed ait hodie, Hodie,non dicit aliquando, dies uidebatur acerba, dies mortis & irriſionis, ſed illi non fuit fœlicior, quàm iſta quæ aditum præbet in paradiſum. An non fide ac certa iſta fiducia prædito,gaudendum magis erat de uicinitate paradiſi, quàm de paßione & uicinitate mortis ? Tanta eſt paradiſi & crucis diſtantia,ut uno & eodem die poßimus eſſe & in cruce & in paradiſo, hoc eſt,miſerum & fœlicem eſſe ſimul, in uita & in morte eſſe. Hinc factum eſt ut fortiter adhuc fractionem crurium ſuperauerit , quia poſt Chriſtum extinctus eſt. Nec obſtat quòd latro pœnam cui addictus erat, nihilominus ad extremum uſq; ſuſtinet, quia hic nulla compenſatio nobis fingenda eſt,quæ ad placandum Dei iudici-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

um piaculi uice ſit, quemadmodum Sophiſtæ delirant: Sed pœnis corporalibus ſimpliciter electos ſuos Dominus ad diſplicentiam & odium peccati erudit. Itaq; Chriſtus Latronem paterna diſciplina ad ſui abnegationem adductum, quaſi gremio ſuo excipit, non ad purgatorium ignem ablegat. Nam non ad Apoſtolum aliquem ait, Hodie mecum eris, ſed ad latronem peſſimum, ut ſciamus, peruerſiſſimos quoſq;, ſi in extremis etiam uerè pœnitentiam agant, & Chriſto fidant, rectam uitam conſequi, ſine ullo interiecto purgatorio igne. Et eſt putidum quoq; commentum Sophiſtarum de pœnæ retentione, quum culpa remittitur, quia uidemus, ut Chriſtus, quem à reatu abſoluit, ſimul à pœna liberet. Notemus ergo, quibus clauibus Latroni aperta ſit ianua regni cœlorum. Neq; enim hic uel papalis confeſſio, uel ſatisfactiones in rationem ueniunt, ſed pœnitentia & fide contentus eſt Chriſtus, ut ad ſe uenientem ultrò excipiat. Hinc, Hodie, ait, & Mecum. Non dicit ſimpliciter, eris, ſed mecum. Cum Domino Chriſto ſunt ſanctorum animæ. Sic ait & Apoſtolus: Cupio diſſolui, & eſſe cum Chriſto, Philip. 1. Quare ſicut iam tum fructum ſuum protulit mors Chriſti, ita hinc colligimus, animas, ubi à corporibus migrarunt, ſuperſtites uiuere, & cum Chriſto eſſe. Hinc & Stephanus ait: Domine Ieſu ſuſcipe ſpi-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ritum meum. Vt autem olim paradiſus hortus delitiarum in terris fuit noſtris primis parentibus, circa Zoar, Geneſis 13. datus, itaq; nunc metaphoricè (quia dum erant in paradiſo primi parentes, in gratia ante peccatum, extra mortem fuerunt) pro gaudio cœli ponitur, quod animabus immortalibus continget: Ita & hîc, & 2. Corinth. 12. ubi dicit ſe Apoſtolus, raptum in tertium uſq; cœlum, & in paradiſum, ſumitur: Vbi mox tranſlatus eſt, & ibidem adhuc agit Latro cum Chriſto. In hoc autem paradiſo, & delicato horto omnis ſpecies amœnitatis conſpicitur, & non auium, ſed dulciſonus auditur angelorum cantus &c. Sed his tamen uocibus ſcribit Euangeliſta, non mitigatos illi fuiſſe dolores, aut miſerias leuatas, uel de corporali pœna ei quicquam diminutum eſſe, quo admonemur, non eſſe æſtimandam gratiam Dei carnis ſenſu. Sæpe enim acerrimè affliguntur pij, quibus tamen Deus eſt propitius. Si ergo ſecundum corpus affligimur, cauendum tamen eſt, ne guſtum diuinæ bonitatis nobis adimat doloris acerbitas, quin potius mala omnia temperet ac leniat hæc conſolatio, ſimul ac fauore ſuo nos complexus eſt Deus, quicquid malorum perpetimur, nobis adiumento eſſe in ſalutem. Quare ſicut in Latronis perſona commune obtinendæ ueniæ pignus nobis omnibus Chriſtus dedit, ſic rurſum tanto miſerum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

illum dignatus eſt honore, ut omni propria gloria exuti non niſi in una Dei miſericordia gloriemur. Quod ſi igitur uerè & ſerio ſe quiſque noſtrum excutiat, meritò nos pudefaciet immenſa ſcelerum noſtrorum congeries, ut hominem perditum, qui mera gratia ſalutem adeptus eſt, ducem & anteſignanum habere minimè pigeat &c.

Audiuimus igitur quatuor partes in hac concione. In prima dictũ eſt, de ſecuritate impiorum, quomodo iſti admonitiones contemnant, et ſine timore Dei ſint. In ſecunda de uera alterius latronis pœnitentia et eius fructibus. Deinde in tertia parte eximiam percepimus fidem latronis in Chriſtũ, & quomodo reiectis his bonis et mundi regnis, neglectisq; cruciatibus, ad unicum & ſolum regnum Chriſti aſpirauerit. In quarta & poſtrema uerò parte didicimus ineffabilem & immenſam bonitatem Chriſti, quam etiam in cruciatibus ſummis & maximis, erga latronem exercuit, multò magis nunc extra cruciatus in gloria patris poſitus, ac Eccleſiæ ſuæ caput exiſtens, eſt eandem uel maiorem etiam exhibiturus gratiam, ſi ei fidamus cum Latrone, ut ſcilicet ex hac miſeria ad paradiſum illum cœleſtem transferamur læti, quod nobis Chriſtus filius Dei pro nobis crucifixus et reſuſcitatus præſtet, Amen.

TESTI-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

TESTIMONIA VETERVM DOCTORVM IN ECCLESIA DE FIDE dextri Latronis admirabili, & quod non aliter ſaluentur & iuſtificentur homines, quàm iſte eſt ſaluatus.

ORigenes in Matthæum tractatu 35. Ille Latro qui ſaluatus eſt, poteſt eſſe myſterium eorum qui poſt multas iniquitates crediderunt in Chriſtum, & dixerunt Chriſto, confixi ſumus & configurati in morte Chriſti. Et ſemper dicunt filio Dei, memor eſto noſtri cum ueneris in regnum tuum, et ideo in paradiſo ſunt cum ipſo &c.

Cyprianus in ſermone de paßione Domini: In crucè latro confitens, non tantum indulgentiam meruit (intellige ex gratia) ſed Chriſti familiaris effectus, præmiſſus eſt in paradiſum, & factus eſt particeps regni &c. Et mox: Conſidero Domine te in illo patibulo, ubi uidebaris ſine adiutorio, quomodo imperatoria poteſtate Latronem præmittis ad regnum, & in cuius aſſumptione iam manifeſtè conſtat, quantum apud derelictos profeceris, quorum primus iſte, gloria & honore co-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ronatus, ipſa die paradiſi ciuis & domeſticus curiæ cœleſtis efficitur &c.

Chryſoſtomus tomo 5. homilia 31. de cruce & Latrone:

Imperatori uel cuilibet habenti poteſtatem, iniurioſum putatur, ſi perſonam uiliſsimam participem ſui actus accipiat: Chriſto autem noſtro non iniuriæ fuit, ſacram ingredienti patriam, facere ingreſſus ſui participem Latronem. Nam ſecum illum perduxit, non confundens calcanibus Latronis pedibus paradiſum, ſed honorem præſtans paradiſo. Item: Veluti medicos, qui, de quibus deſperatum erat, reſtituunt infirmos, admiramur, ſic iuſtum eſt demirari Chriſtum noſtrum, donantem uulneribus ſanitatem, publicano & meretrici remedium pollicentem, & eis ſalutem perpetuam largientem. Quid egit Latro, ut poſt crucem paradiſum mereatur? Vis enim audire uirtutem? Quando Petrus eum negauit in terra, ille eum confitebatur in cruce. Primus diſcipulus puellæ uiliſsimæ minas tolerare non potuit, & Latro ſuſpenſus tormenta ipſa ſpernens, & undiq; populum inſpiciens circumſtantem, clamantem, ingenti ardentem rabie, omnium iniquitatum ſcelere furentem, blaſphemijs inflammatum, non timuit, nec crucifixi uilitatem, quæ uidebatur, inſpexit, ſed fidei oculis hæc cuncta tranſiuit, & humilibus

ſpretis

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ſpretis cogitationibus, cœlorum Dominum exaltatum pura mente cognouit, & ipſius miſericordiam in cruce flagitauit dicens: Memento mei. Item: Chriſtus non ipſum (Latronem) uocauerat ut Petrum, dicens, ſequere me & faciam te piſcatorem hominum: Non dixit ad eum ſicuti ad duodecim: Sedebitis ſuper ſedes duodecim, iudicantes domum Iſraël, nihil admirationis ei oſtendit, non mortuos reſuſcitauit, dæmones non fugauit, non mare proſtrauit, nullum ei fecit de regno cœlorum ſermonem, nihil de gehenna locutus eſt, & ante omnes, eius imperium petit & confitetur. Et mox: Confitetur peccata, nos promeriti ſumus, digna his quæ fecimus, paßi ſumus. Vidiſti plenam confeßionem, uidiſti Latronem in cruce ſuis renunciaſſe peccatis. Nullus impulit, nullus neceßitate conſtrinxit, ſed ipſe ſponte ſua peccata publicabat dicens: Nos iuſte patimur. Non eſt auſus dicere, Memento mei, niſi confeßione peccati ſarcinam remiſiſſet. Inſpice quantum præſtat confeßio: Confeſſus eſt, & paradiſum patefecit, & totam confeſſus fiduciam meruit, ut regnum poſt latrocinium poſtularet. Regnum poſtulas latro, & quid regni uides? Claui & crux eſt quod inſpicis. Sed ipſa crux, inquit, regnum eſt, & ideo eum regem nomino, quia crucifixum inſpicio.

Idem homilia 32, de cruce et Latrone ibidem.

Exijt

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Exijt præuaricator de Paradiſo, & Latro intrat, exijt contemptor uerbi, & introijt confitens uerbum, exijt contemnens ſalutem, & introijt de cruce mercans ſalutem. Vim facit hic Latro maieſtati, non uirtute propria, ſed fide uincens. Propter unum peccatum damnatur Adam, & propter ueram fidei uocem latro ſaluatur, unum peccatum eiecit illum, & una iuſticia introduxit iſtum, & latro habitator factus eſt paradiſi. Item. Credidit Abraham Deo, ſed de cœlo loquenti, credidit Eſaias, ſed in gloria conſiſtenti, credidit Ezechiel, ſed & ipſe Dominum ſuper Cherubim contemplatus eſt, crediderunt reliqui Prophetæ, ſed diuerſo modo Dominum gloriæ intuentes. Credidit Moyſes, ſed de medio ignis loquenti & in tubæ clangore. Sed hic uidet ſaluatorem non ſuper throno regali, non adorari in tempho, non loquentem de cœlis, non per Angelos diſponentem, ſed in pœna ſociatum Latroni, uidet in tormentis, & tamquam in gloria adorat, uidet in cruce, & rogat quaſi in cœlis ſedentem, uidet condemnatum & regem inuocat: Crucifixum uides, & regem prædicas, in ligno pendere cernis, & cœlorum regna meditaris: O admiranda Latronis conuerſio. Numquid nam Prophetas audiſti homicidia exercens? numquid diuinum audiſti ſermonem, quando ad cædem acuebas gladium? Vnde eru-

ditus

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ditus es talia philoſophari de Chriſto? Iudæi crucifixerunt & legerunt legem & Prophetas, & tu horum ignarus, Deum uocas condemnatum, & adoras crucifixum? Quis te erudiuit ô latro talia de eo dicere? Non me, inquit, lex docuit, ſed occultans lumen ſuum Sol.

Sunt et hæc aurea Ambroſij uerba de Latrone. Fides eſt quæ peccata operit, quæ uincit crimina, quæ facit de Latronibus innocentes. Item: Sicut ſufficit Iudæ ad ſcelera deſeruiſſe Chriſtum, ita illi (latroni) ſufficit ad innocentiam Domino credidiſſe.

Quid hic aliud dicitur, quàm Latronem & quemlibet alium hominem iuſtificari ſola fide?

Item Hilarius canone 33. ſuper Matthæum: In ligno uitæ cunctorum ſalus et uita ſuſpenditur, cui duo latrones à leua ac dextra affiguntur, omnem humani generis uniuerſitatem uocari ad ſacramentum dominicæ paßionis oſtendentes: Sed quia per diuerſitatem fidelium atq; infidelium, fit omnium ſecundum dexteram ſiniſtramq; diuiſio, unus ex duobus ad dexteram ſitus, fidei iuſtificatione ſaluatur &c. Quæ uerba nota Lector.

Leo Papa Roma. ſermone 2. de paßione Domini. Crucifixi ſunt cum illo ſtatutis utrinque patibulis Latrones duo, quorum unus uſq; ad id temporis par ſimilisq; conſorti, inſidiator uiarum, &

ſaluti

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ſaluti hominum ſemper infeſtus, uſq; ad crucem reus, fit Chriſti repente confeſſor, & inter illos acerrimos corporis animiq; cruciatus, quos ſimul & inſtantia & difficultas mortis augebat, mira conuerſione mutatus, Memento, inquit, mei Domine dum ueneris in regnum tuum. Quæ iſtam fidem exhortatio perſuaſit? quæ doctrina imbuit? quis prædicator accendit? Non uiderat prius acta miracula, ceſſauerant tunc languentium curatio, cæcorum illuminatio, uiuificatio mortuorum, ea ipſa quæ mox erant gerenda non aderant: & tamen Dominum confitetur & Regem, quem uidet ſupplicij ſui conſortem eſſe. Inde ergo oriebatur hoc donum, unde accepit fides ipſa reſponſum. Ait enim Ieſus: Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiſo. Excedit humanam rationem iſta promißio, nec tàm de ligno crucis, quàm de throno editur poteſtatis.

Idem Leo Papa ſermone 4. de paßione Domini: Ieſus Chriſtus filius Dei, cruci, quam ipſe etiam geſtauerat, adfixus eſt, duobus Latronibus, uno ad dexterā ipſius, altero ad ſiniſtram ſimiliter crucifixis, ut etiam in ipſa patibuli ſpecie monſtraretur illa, quæ in iudicio ipſius omnium hominum eſt facienda diſcretio, cum & ſaluandorum figuram fides credentis Latronis exprimeret, et damnandorum formam blaſphemantis impietas denotaret.

Augu-

Auguſtini uerba ſunt hæc. Ipſa crux, ſi attendas, tribunal fuit. In medio enim conſtituto iudice, unus latro qui credidit, liberatus eſt, alter qui inſultauit, damnatus eſt. Iam ſignificabat quid facturus ſit de uiuis & mortuis, alios poſiturus ad dexteram, alios ad ſiniſtram. Iudicabatur, & iudicium minabatur. Dixiſti Latroni, Hodie mecum eris in paradiſo, ut deſit deſperationis locus. Qui parcis Latroni, ut oſtendás fructum pœnitentiæ, fontem miſericordiæ, celeritatem indulgentiæ, tu ſaluas Latronem ſeipſum accuſantem, teipſum excuſantem, miſericordiam inuocantem, & blaſphemantem ſocium increpantem.

Sunt & hæc Hieronymi uerba. Chriſtus de cruce Latronem in paradiſum intulit, ne quis conuerſionem aliquando ſeram putaret. Homicidij pœnam fecit martyrium, cum iniquis ueritas deputata, unum reliquit ſiniſtrum, alterum aſſumpſit dextrum, ſicut in die iudicij faciet. Confeſsio breuis uitam acquiſiuit longam, & blaſphemia finita, pœna plectitur æterna.

Beda in Lucam. Quis huius Latronis animum non miretur? imo iuuantis Dei gratiam quis dignè miretur? digna gratiarum actione ueneretur? In cruce claui manus eius pedesq; ligauerant, nihilq; in eo à pœnis liberum, niſi cor & lingua, remanſerat, inſpirante Deo totum illi obtulit quod

in ſe

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

in ſe liberum inuenit, ut iuxta hoc quod ſcriptum eſt, corde crederet ad iuſticiam, & ore confiteretur ad ſalutem. In corde autem fidelium tres ſummopere manere uirtutes teſtatur Apoſtolus dicẽs: Nunc autem manet fides, ſpes, charitas, Quas cunctas ſubita repletus gratia & accepit & ſeruauit in cruce. Fidem namq; habuit, qui regnaturum Dominum credidit, quem ſecum pariter morientem uidit: Spem habuit, qui regni eius aditum poſtulauit: Charitatem quoq; in morte ſua uiuaciter tenuit, qui fratrem & collatronem pro ſimili ſcelere morientem, & de iniquitate ſua arguit, & ei uitam, quam cognouerat, prædicauit. Ille qui talis ex culpa ad crucem uenit, ecce qualis à cruce recedit ex gratia. Confitebatur Dominum, quem uidebat ſecum humana infirmitate morientem, quando negabant Apoſtoli eum, quem miracula uiderant diuina uirtute facientem. Et: Cum Dominus ait, hodie, pulcherrimum affectandæ conuerſionis exemplum proponit, quod tam citò Latroni uenia laxatur, & uberior eſt gratia quàm precatio. Semper enim Dominus plus tribuit, quàm rogatur. Ille rogabat ut memor eſſet ſui, Dominus dicit, hodie eris mecum in paradiſo. Vita eſt enim eſſe cum Chriſto, quia ubi Chriſtus, ibi regnum.

Lyra. Magna fides in Latrone, qui nec propter

nam neceßitatem redactus, ne ſic quidem Deum timere incipiat. Reuocatur ad Dei tribunal impius Latro, quia etſi tota uita ſtupidus fuiſſet, tunc contremiſcere oportuiſſet, quum ſentiret armatam Dei in ſe manum, & paulo poſt reddenda eſſet ratio omniũ ſcelerum. Quaſi dicat: Iam in media morte quaſi expergiſcens, debebas Deum tuũ Iudicem agnoſcere. Illi enim uere reſiſtunt, quos pœnæ ad humilitatem non erudiunt, quia pudore confuſos obmuteſcere oportet, quicumq; præditi ſunt aliquo Dei timore. Diſcamus hinc, quo animo fuerit erga Chriſtum, ut probra & iniurias, quibus afficiebatur Chriſtus, non ferret, quia erat ipſe timore Domini perculſus, & conſiderabat Chriſti innocentiam magis honorandam, quam deridendam. Obſeruemus etiam nos, ut quantumuis peccatores ſimus, moleſte tamen feramus, ſi quid peccetur contra Dominum, & ſocios ac proximos noſtros reprehendamus: Et hoc eſt plerumq; initium conuerſionis, ſi id quod contra Dominum ſit, diſplicere incipiat. Sed cur non Sacerdotes, Phariſæos, ſcribas, ac reliquos plebeios illudentes increpabat Latro? Quanquam & illorum illuſionem ægerrime tulerit, quia dicit: Neq; tu times Deum, ſatis oſtendens quid de illis ſentiat, tamen illos non reprehendit, quia uidet illos obſtinatos, & extra omnem ſenſum peccati, & extra pœnam

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

in nulla miſeria eſſe. Quare putat ſe apud illos Laterem lauare, qui nunc ſe triumphatores & ſecuros æſtimant, & quos tam procaces uidet, ut locus increpandi non fuerit: nec etiam hoc ab ipſo audiuiſſent. Sic Chriſtus ipſe cum educeretur, de futura calamitate & ultione nihil ad iſtos, ſed ad mulieres ſequentes & flentes, eſt locutus. Igitur apud illos monere non erat oportunum: Erat autem apud ſocium, quia crux ipſa & mors imminens animum hominis permouere poterat, niſi plane impius fuiſſet. Sic ergo relictis illis quos deploratos uidemus, aut certe correctionis nondum capaces, corrigamus eos delinquentes, in quibus ſperare poſſumus reſipiſcentiam futuram, & maximè eos, cum quibus eſt aliquid nobis ſocietatis commune, aut etiam quos in cruce & calamitate uidemus, ut inde ſumpta occaſione admoneamus ipſos pœnitentiæ. Hæc enim hic latro indicare alteri uidetur, quaſi dicat. Etſi iſti huic innocenti inſultant, tamen tu hoc facere non debebas, ſed potius agnoſcere peccata tua. Quod uero impius ille latro Chriſtiq; deriſor peccauit in Deum, hoc non agnouit nec cogitauit, putabat ſe hominem tantùm, eumq; crucifixum, id eſt, cruce tanquam blaſphemum, damnatum, irridendo lædere, nec intelligit huius ſui peccati cauſam eſſe carentiam timoris Dei. Ideo dicit hic, eum contra Deum pec-

caſſe

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

caſſe, & non contra hominem. Vbi igitur non eſt
zelus uel timor Domini, ut inde omnia proficiſ-
cantur, ibi eſt nil niſi Dei & eius operum contem-
ptus, recte dicitur prouerbio. 15. Initium & prin-
cipium ſapientiæ, imo reſipiſcentiæ etiam eſt ti-
mor Domini. Sic et in pſal:14. Cum Propheta cor-
ruptionem impiorum notare uellet, cauſam eius
adijcit: Non eſt timor Dei ante oculos eorum. Et
Abraham Geneſis 20. Non cogitabat in iſto loco
timorem Dei eſſe, ubi uxorem uocauit Sororem.
Quid etiam dicendum de præſenti ſeculo, quod
ita hoc retinet, ut etiam ueritatetem & Chriſtum
conuitijs & irridendo ac perſequendo inſectetur,
quia nullo timore præditum eſt. Ideoq; ſæpius E-
uangelium non ſolum negligitur, ſed & contem-
nitur & deridetur cum ſua gratia. Sed pergit di-
cere, *Quod in eadem damnatione es?)* Ille
erat hic cum omnibus hominibus filius iræ natura,
& pœnis mortis ſubiectus propter peccatum: De-
buiſſet igitur ille timere Deum, uel ob hoc etiam,
& non eſſe irriſor aliorum peccatorum, vnd
nicht auff einen andern ſehen. Deinde erat ab
ipſo mundo damnatus, cum ipſo quem irridebat,
& cum ipſe inquam ut latro cruci adiudicatus
iam eſſet, non debebat igitur eum irridere, quem
pœnæ ac condemnationis conſortem habebat, eti-
amſi is nocens & uere reus fuiſſet, imo tum meri-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

to abſtinuiſſet à conuitijs,quũ uideret ſocium pœnæ ab alijs premi inſultationibus & irriſionibus. Si enim eſt inhumanum,ſi quis extra uirgã & pœnam illum deridet,qui ſub pœna eſt,quanto deteſtabilius eſt,ſi id fiat ab ijs qui in eadem damnatione ſunt,& tũ præſertim cum ab alijs grauari ſocios uideant.Ergo admonet alter Latro impiũ,ut huiuſmodi impietatis affectum exuat,& ſuam magis miſeriam expendat , peccataq; propria potius accuſet quam aliorũ.Hinc ait. *Nos quidẽ iuſte.* Magnum eſt,ut diximus,uitium,hominem miſerũ irrideri ab eo qui extra periculum eſt,maius uero ab illo qui in eadem uerſatur miſeria, maximum autem eſt ſi quis innocens, cum iniuria & immerito affligitur, & ab eo irridetur, qui nocens & merito punitur:Homo hic impius & qui cruce dignus erat, inſontem, qui nihil mali geſſerat, deridet. Hinc recte alter dicit,nos iuſte patimur,digna factis noſtris rependuntur: Hic uero nihil mali fecit: Et hæc uerba ita profert , ut uelit hunc excitare ad timorem Dei, quaſi dicat. Si iſte innocens tantas ſuffert pœnas , quantas tu Latro & deriſor debes metuere? Non ait, ego iuſtè, aut tu iuſtè, ſed NOS.En propria peccata confitetur, Magiſtratũ agnoſcit ordinationem diuinam, & eos iure gladium gerere. Rom . 13 . Non dubito, quin hoc eo fine fecerit, ut tanto magis ſocium ad

pœnitentiam

pœnitentiam traheret, & in agnitionẽ peccati ſecum duceret. Affirmat enim hic & ait, iuſtam eſſe pœnam, quæ à Magiſtratu infligitur commeritis, & iuſtificat eorum & Dei, quo rei plectuntur, iudicium, non extenuat ſua delicta, ſed iure & recte ſe pati aſſerit, non calumniatur magiſtratum, non indignatur iuſticiæ Dei et politiæ, non execratur Iudicibus damnantibus ſe ad crucem, non murmurat contra crucifixores ut ut impios, ſed patienter meritã mortem tolerat, quia agnoſcit & deplorat ſua flagitia, quæ cruce digna erant, præſtat Deo obedientiam iuxta illud Roma. 13. Qui Magiſtratui reſiſtit, Dei ordinationi reſiſtit: perfert ergo debitum ſuis peccatis ſuppliciũ, & ait ſe iuſte puniri. Et his uerbis teſtatur id ſe male habere, quod Deum offenderit, & hortatur ſocium ad timorem & ad pœnitentiam: non deſperat in ſceleribus maximis, non deſpondet animum in cruciatibus grauiſsimis, ſed ſicut patientiſsime & citra murmur patitur tormenta, ita recta fugit ad miſericordiam Dei. Hinc igitur nos diſcamus, ſi extra peccatum, quod nos Petrus docet & monet, patiamur (hoc enim in primis cauendum eſt, ne ut flagitioſi peccemus & poſtea patiamur, ſed ut inſontes ob confeſsionem & nomen Chriſti) ut multo magis patienter in cruce nos geramus, & ſperemus iuxta dictum Pauli, ſi hic cum Chriſto

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

patimur, cum illo etiam glorificabimur & regnaturi ſumus, Rom. 8. 2. Timoth. 2. Si uero propter peccata patiamur publicè, uel à Magiſtratu, uel ita ut ſciant omnes, id nobis mali propter peccata noſtra contingere, fateamur cum eo, delictum, et nos iſtis pœnis dignos eſſe, et ſic Dei iuſticiã cohoneſtemus, ut non deſperemus, ueluti hic fecit. Deinde diſcamus hinc, in media morte et cruce extrema non deſperandũ propter multitudinẽ peccatorum, nec in Deum murmurandum eſſe, ſed decere nos eſſe patientes, et præſtare obedientiam, agnoſcere peccatũ et patienter omnia ferre, confugere ad filium Dei. Talem pœnitentiæ doctrinam à nobis requirit Deus, ut fateamur in quacumq; cruce nos dignam factis recipere mercedem et maiorem promeruiſſe. Non obſtitit huius pœnitentiæ ſupplicij atrocitas, qui ſe diris tormentis ſubiecerat patienter. Quare diſcamus, ſi & nos ſcelerum pœniteat, abſq; diſsimulatione, ubi opus erit, detegere, nec refugere pœnam quam meriti ſumus. Hæc unica ratio eſt, qua ſepeliamus peccata noſtra coram Deo & Angelis: non oportet Chriſtianos ea, ut proh dolor à multis hodie fit, uarijs depingere coloribus, & apud homines fucare, noſq; facere iuſtos. Vere hic dignos pœnitentia fructus fecit. Docemur igitur ex his Latronis uerbis, nos omnes propter peccata miſerijs & morti ſubiectos,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ctos, nec tamen propterea ſentire debere nos à Deo abiectos eſſe, quia affligimur. Pergit autem dicere, *Hic autem nihil mali fecit)* pœnam quæ communis erat ſibi & ſocio infligi & iuſte imponi fatetur, non autem Chriſto, quem non proprium crimen, ſed hoſtium crudelitas ad mortis ſupplicium rapuerat. Nunc inter alia & uaria tegumenta, quæ captat hypocriſis etiam hodie apud multos, hoc maxime ſolet eſſe commune quod quiſq; alios ſecum inuoluat, ut eorum exemplo ſe excuſet: Latro econtra non minus ſollicite Chriſti innocentiam aſſerit, quàm ſimpliciter & libere ſe & ſocium condemnat. Et hoc eſt certum iudicium animi, ſeſe accuſantis, & non hoc agentis, ut propria peccata extenuentur. Nos igitur Chriſtiani notemus, quod à pœnæ conſortibus & in extremo conſtitutis excuſetur Chriſtus, & teſtimonium innocentiæ accipiat, quia ſolet eſſe magnum plerumq; teſtimonium ante mortem & exitum, datum. Viderat & audierat in communi damnatione multa, quæ indicabant, Chriſtum innocentem, habet ergo Chriſtus ab ipſis Phariſæis, à Iuda proditore, à Pilato aliquoties, & ab eius uxore, etiam ab Herode, & ab hoc Latrone iam iam morituro, teſtimonium ſuæ innocentiæ, quia propter noſtra peccata paſſus eſt. Et ecce iam hoc uerbo Latro ille condemnat omnium ſcribarum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

& Phariſæorum iniuſtam ſententiam & concilium eorum, tum etiam iudicium Romani Præſidis Pilati. Hæc fuit prima concionis Latronis de pœnitentia pars, unde colligitur, cum propoſitum eſſe Euangelij doctorem, & quidem melius intellexiſſe ex Spiritus ſancti gratia doctrinam de pœnitentia, & de pœnitentiæ fructibus, in perferenda cruce, & conſtantia confeßionis inter ærumnas & in media morte, quam Petrum & Apoſtolos eo tempore uel nunc etiam omnes pontificios. Quia non ſolum ipſe fatetur peccata & increpat petulantiam ſocij, ſed quoq; ipſum inuitat ad pœnitentiam, accuſat ſe & ſocium, & Chriſtum excuſat, innocentemq; pronunciat, & Magiſtratus ordinationem approbat, eſt patiens, perfert modeſte commeritas pœnas, condemnat iniquitatem Phariſæorum & aliorum in Chriſtum, & ipſius innocentiam tuetur, uere ergo ueros fecit pœnitentiæ fructus, etſi manibus & pedibus cruci affixus & ligatus, tantum compos linguæ eſſet.

SEQVITVR NVNC LOCVS TERTIVS HVIVS CONcionis, qui eſt de fide Latronis dexteri, admirabili.

MEmento inquit mei cum veneris in regnum tuum) Diximus de pœnitentia

Latronis,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Latronis, & de dignis pœnitentia fructibus, ſci-
licet confeßione, prædicatione, & obiurgatione
impietatis in ſiniſtro, & de defenſione innocen-
tiæ Chriſti à calumnijs. Iam ſequitur uiuæ & ad-
mirabilis fidei ac fiduciæ exemplum, quo an un-
quam memorabilius extiterit exemplum aliud,
dubitatur. Cum uidet ſocium in ſua obſtinatione
perſeuerare & tacere, is rebus ſuis conſulit, con-
uertit ſe ad Chriſtum. Iam cogitemus, qualis tunc
fuerit Eccleſia. Chriſtus iſtius caput pendebat in
cruce morti uicinus & infirmitati obnoxius, &
ſufferebat probra & blaſphemias. Qualis nam
erat Chriſtus in oculis externis Latronis? nihil a-
liud quam Latro, quam deſertus tam à diſcipulis
quam ab omnibus, & quaſi à Deo ipſo. Nihil
quoq; diuini auxilij in exitu apparebat, adeò ut
ipſe etiam clamabat, Deus meus ut me deſeruiſti?
In illo ridebantur capita ſalutis noſtræ, quod ſci-
licet ſe Chriſtum & filium Dei feciſſet, Sacerdo-
tes & milites, totus deniq; populus conuitiaban-
tur Domino, & eius poteſtatem regiam, & om-
nia quæ geſſerat infandis modis ſubſannabant, &
hoc ipſi etiam pontifices ſummi faciebant, & ſcri-
bæ ac Phariſæi. Et forte cogitare potuiſſet, non
fruſtrà iſti eum deludunt cum ſint docti, pij & ue-
ram teneant religionem, & agnoſcant certe eum
ſeductorem eſſe: ipſi etenim ſedent in ſucceßione

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Moyſis & Aaronis , ſunt ſacerdotes Domini, non igitur in ea re errant, ſed ipſe talia non cogitat, non mouetur eorum proteruia, ſed agnoſcit iſtum regem et Dominum, quem ipſi in concilio ſuo dānauerant. Non curat illud, nec eum mouet, quod nudum uideat in cruce affixum, et miſerè pendentem, quod ſors fuerit miſſa ſuper ueſtimenta eius, et eorundem diuiſio facta à militibus. Non hoc intuetur Latro, quod Chriſtus cruci affixus non habuerit ubi caput reclinaret. Et ſi forte antea de Chriſto audierat et de ipſius miraculis, quid quæſo nunc uidet? Interim in Schola etiam Chriſti cū Apoſtolis non edoctus erat, ſed ſe nephandis cædibus efferendo polluerat, & conatus ſuerat omnem ſenſum recti extinguere, omneſq; iugulare et interimere. Nunc autem repente altius penetrat quam apoſtoli omnes & reliqui diſcipuli, in quibus docendis tantum operæ poſuerat Dominus per triennium integrū: imo fuit doctior Apoſtolis, qui tam antè, quàm poſt reſurrectionem ſomniabant ſibi externū regnum in Chriſto, ut uidere eſt Lu. 24. & Act. 1. Nos ſperabamus ipſum redempturū eſſe Iſrael? Item, Nunquid hoc tempore reſtituis regnum Iſrael? Viderant iſti miracula innumera, audierant aperte de regno Chriſtū docentē et poſt reſurrectionem inſtruentem eos, aperientemq; eis mentem ad intelligendam ſcripturam, & expli-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

cantem. Interim ipſi toties inſtructi de reſurre-
ctione, parum proficiunt, imo magis fugiunt, &
hærent adhuc in externo regno, quod ſibi ſom-
niarunt. Hic uero longe doctior apparet cum ait:
Memento mei Domine cum ueneris in regnum
tuum) hoc dicit moriturus morituro, quanto me-
lius quam Petrus Apoſtolorum Coryphæus, qui
poſtquam de myſterio mortis Domini audierat
Matthei 16. Vbi paulo ante eum autorem uitæ
confeſſus erat, quemadmodum & Ioannis 6. Mox
putat mortem Domini ipſi impedimentum fore re-
gni adminiſtrandi. Hic enim econtra agnoſcit
per ipſam crucem ac mortem ſuam, Chriſtum in-
greſſurum mox eſſe regnum uerum, quem Petrus
etiam ad Ancillæ uocem negauerat, hic fatetur
Dominum, quem omnes explodunt tamquam re-
iectitium, qui omnium uidetur eſſe miſerrimus, &
quem nemo honorat, uel præter Latronem inuo-
cat, hunc ipſe dominum & ſalutem ſuam pro-
nunciat, imò Chriſtum in patibulo miſerè penden-
tem, Regem adorat, quem ſine dubio Apoſtoli ex-
tingui timide putant, quem & Phariſæi tamquam
omnium abiectiſſimum reijciunt, hunc adorauit
quaſi in gloria ſedentem, regnum eius celebrat in
horrenda & plus quam deformi abiectione, mori-
bundum et deſertum nunc cum morte luctantem in
cruciatibus et doloribus, uitæ autorem pronunciat.

Apoſtoli

Apoſtoli anxie opinantur, iam actum eſſe cum illo, præſerti mecum tam miſerè occideretur & non erigeret ſtatim externum, ut ſibi ſomniarunt, regnum. Phariſæi quoq; regnum eius aliquoties derident, & nullum omnino eſſe credunt: Milites hoc arundineum & nihili faciunt. Et hic ſolus agnoſcit et celebrat regnum Chriſti, poſitus in cruciatibus & doloribus, iamq; morti uicinus. Si aliquis Apoſtolus pependiſſet à latere Chriſti, & pro ipſius Chriſti nomine & fide cum Chriſto mortem patiens hæc dixiſſet, nemo adeò miraretur: iam uero omnes hanc confeßionem & mirantur in Latrone flagitioſo, & iuſte quidem mirari debent, qui ut nec fuit Apoſtolus, ita nec diſcipulus uel ſectator Apoſtolorum, uel Chriſti unquam fuit. Certe ſi etiam antea imbutus fuiſſet recta fide, & multa de Chriſti officio prius audiuiſſet, miraculis ue in hac fide fuiſſet deinceps confirmatus, offuſa tamen tam probroſæ mortis caligine euaneſcere potuiſſet illa ſiue cognitio, ſiue fides. Nunc rudem ac nouitium, imo etiam mente corruptum, item horrore anxium propter cruciatus, ſtatim à primis rudimentis in cruce etiam maledicta ſalutem apprehendere, & cœleſtem gloriam intueri, plus quam admirabile fuit. Quibus enim notis uel inſignibus uidebat Chriſtum ornatum, ut mentem ad ipſius regnum attolleret? Quid

nam

nam aliud erat, quam ex profundis inferis ſupra
cœlos demergere? Carni reuera hoc eſt fabuloſum,
eum pro rege agnoſcere, quem totus ſpreuit mun-
dus, quem etiam minimi quiq; condemnarunt. Eſt
carni ridiculum, reiectitio quem mundus ferre
non poterat, regnum terrenis omnibus Imperijs
nobilius & excellentius tribuere? Hinc colligamus
quam perſpicaces fuerint illius mentis oculi, qui-
bus uitam in morte, celſitudinem in ruina gloriam
in probro, uictoriam in exitio, regnum in ſerui-
tute intuitus eſt.

Hæc autem fides in Latrone nititur tantum
miſericordia Dei, nullum enim hic fuit meritum,
ſed Dei gratia, ut hinc diſcamus, omnes ita debere
ſibi miſericordiam Dei applicare, quia nemo ſal-
uatur aliter quam hic: Nec enim nos adferimus
merita ad Deum, aut etiam adferre poſſumus, ſed
ſumus rei iræ Dei & mortis æternæ, ut hic latro
erat, ſicut Paulus ait Rom. 3. ut omne os obture-
tur & ſit reus totus mundus Deo. Latro etiam ag-
noſcit ſuam confuſionẽ, iuxta illud Danielis 9. Ti-
bi Domine iuſticia, nobis autẽ confuſio. Confugit
igitur ad miſericordiam Dei, agnoſcit Chriſtum
ſacerdotem & propitiatorem pro peccatis noſtris
in cruce, & ait: *Memento mei)* quod plus eſt
quam miſerere mei. Sic quoq; filius Iacob, Ioſeph
in carcere ad pincernam ait, Geneſis 40. quia
quoties

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

quoties diligentißime cupimus cauſam noſtram commendatam, dicimus, gedenck meiner oder gedenck an mir, etiam abſens. Agnoſcit Dominum. qui eum in morte ſeruet, agnoſcit regem, qui Diabolum ſuperet & ipſum in tutelam ſuſcipiat. Hæc uerò fides non eſt hiſtorica, qualis eſt in Dæmonibus, qui credunt & contremiſcunt, teſte Iacobo Apoſtolo, ſed totam fiduciam in ipſum poſuit animo tranquillo, agnoſcens ipſum ſolum propitiatorem pro peccatis, Regem item & Dominum, & ſic ipſum uere inuocat, nitens ſola eius gratia & miſericordia. Alioqui ipſe per ſe erat latro & ſui latrocinij gratia, morti adiudicatus in ipſa cruce, eiq; uicinus, & iam in cruciatibus pendens & in extremo hærens ſpiritu non ueretur dicere: *Domine, Memento mei cum veneris in regnum tuum.* Cur petit ſui recordationem fieri à Chriſto, num ob hoc, quòd unà cum altero Latrone & cum Chriſto ipſo crucifixus eſſet? At id de altero quoq; recordari poterit, deinde non pro nomine Chriſti ſed latrocinij gratia mortem promeritus in cruce pendet, unde igitur ille, qui æternam mortem & iram Dei cum Gehema meritus erat, audet dicere: Memento mei Domine cum ueneris in regnum tuum? Ex ſola fiducia erga Chriſtum ſaluatorem, peccata namq; ſua agnoſcit, & ueniam ex animo precatur, nititur boni-

tate

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

tate & merito unius Chriſti ſaluatoris, non ſuis operibus uel meritis. Si opera & merita ſua reſpexiſſet, potius dixiſſet: Domine, ne recorderis mei, ſed potius in ſempiternum obliuiſcaris mei. Verum ille fidit Chriſto & eius innocentiæ, exiſtimans iuxta illud Apoſtoli, etſi ſua ſint multa peccata & copioſa, plus tamen eſſe apud Deum gratiæ propter Chriſtum, & maioris eſſe meriti ac pretij innocentiam & paßionem Chriſti, quàm ſua peccata. Sed pergamus eius uerba expendere. In regnũ tuum) tuũ ait, quod ſeparat à mundano, imo quod in morte etiam æternum uidet. Et ſic oſtendit ſe rationem habere uitæ æternæ ac futuræ, ac non curare amplius uitam temporalem, & plane alienum eſſe ab impijs, qui dicunt teſte Salomone in libro ſapie. ca. 2. poſthac erimus tamquam non fuerimus, extinctus cinis erit corpus noſtrum, & ſpiritus diffundetur tamquam mollis aër. Obliuiſcitur præſentis ſeculi pariter, & cruciatuum quos mortiferos ferebat, & tunc omnibus poſtpoſitis, totus ad habendam futuræ uitæ rationem rapitur & conuertitur, nihil aliud cogitans, quam ut illam conſequatur beatitudinem in Chriſto. Quód ſi latro Chriſtum in cruce pendentem, & quaſi maledictioni obnoxium, & obrutum calumnijs, fide ſua in ſolium cœleſte euexit, ipſe in tormentis poſitus moxq; moriturus, Væ, uæ noſtræ

ſocordiæ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

ſocordiæ, ſi non reuerenter ſuſcipimus à dextris Dei ſedentem in gloria & potentia Patris, ſi etiam non ſpem uitæ in eius reſurrectione figamus, ſi non intendamus fide in cœlum, quò ingreſſus eſt Chriſtus toties nos admoniti & per conciones & lectiones edocti. Diſcamus & nos libenter amittere ita temporariam uitam, ut æternam ac futuram ſollicite inquiramus. Sed contrarium, proch dolor, in nobis uerum eſt, ut experientia docet quotidiana. Quænam eſt apud nos (dicite, proh dolor) in calamitate uel doloribus poſitos fiducia inuocandi filium Dei, etiam ad dexteram patris ſedentem in gloria? Quæ inquam eſt in tentationibus perſeuerantia & conſtantia? Quæ in anxietatibus ſpes? Ah omnia iſta in noſtro etiam corde fluctuant. Doceat igitur nos hic latro, qui horribiles Diaboli tentationes, ſola fiducia & ſpe in Chriſtum poſita, ſuperauit, & ſuorum dolorum ob futurum Chriſti regnum oblitus eſt: Imo hic latro his dictis oſtendit hominem non mori uel perire, ſed per mortem tranſire ex præſenti ſeculo in uitam æternam, ex miſerijs in gaudium, & mortem nobis nunc uere eſſe tranſitum: Et hæc cura de uita æterna & gaudio regni cœleſtis infirmatur plerumq; in nobis, imo plane conculcatur in rebus proſperis per ſecuritatem, excitatur autem triſtibus, foueturq; in cruce tentationibus apud

fideles

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

pter acerbitatem pœnæ, quam ſuſtinebat, nec pro-
pter infirmitatem carnis, quam in Chriſto uide-
bat, confeßionem ueræ fidei omiſit.

Gloſſa ordinaria. Magna gratia in hoc La-
trone eminet. Nullm membrum à ſupplicio libe-
rum habet, præter cor & linguam. Et reliqua ha-
bentur in gloſſa ordinaria, quæ Beda habet.

Et rurſum in Gloſſa ordinaria, & apud Nico-
laum Gorranum hæc leguntur. Ecce quanta uirtus
fidei in hoc Latrone, qui nec timore Iudæorum
aſtantium, nec proprio dolore, nec ſocij ſui blaſphe
matione, nec Chriſti apparenti infirmitate, nec A-
poſtolorum negatione, trahitur à ueritatis confeſ-
ſione. Item Gorranus ex Hieronymo recitat, quæ
antea nos appoſuimus ex eodem, & addit: Semper
Dominus plus tribuit quàm rogatur. Petebat enim
Latro ſolùm ſui memoriam, & accepit gloriam
ſempiternam.

Ludolphus Carthuſianus in uita Ieſu. Domi-
nus dicens: Hodie eris) magnam conſolationem de-
dit pœnitentibus. Nam reuera hodie & quotidie
ita accidit, quòd qui confitetur peccata, ſtatim ſit
cum Domino in paradiſo per gratiam, & po-
ſtea per gloriam. Quàm liberalis, imo quàm
prodigus factus eſt Chriſtus, qui Latroni regnum,
damnato paradiſum pro breui petitione largitus
eſt? Hoc uerbum magni amoris & gratiæ & con-

ſolationis fuit, in quo Chriſtus nobis exemplum perfectæ ſpei & fiduciæ reliquit, ut nullus de uenia peccatorum, quantumcumq; tenormium, nedum in uita, imò nec in mortis articulo deſperare debeat, cum iſte Latro, qui ſuo teſtimonio mortis ſupplicio dignus erat, ueniam & miſericordiam conſecutus eſt.

Rurſum Auguſtini uerba cognoſcamus, quæ extant libro 1. cap. 9. de Anima & eius origine ad Renatum. Tanto pondere appenſum eſt, tantumq; ualuit apud eum qui hæc nouit appendere, quod confeſſus eſt (Latro) Dominum crucifixum, quantum ſi fuiſſet pro Domino crucifixus. Tunc enim fides de ligno floruit, quando diſcipulorum marcuit, niſi cuius mortis terrore marcuerat, eius reſurrectione reuireſceret: Illi enim deſperarunt de moriente, ille ſperauit in commorientem: Refugerunt illi autorem uitæ, rogauit ille conſortem pœnæ: Doluerunt illi tamquam hominis mortem, credidit ille ipſum poſt mortem regnaturum eſſe: Deſeruerunt illi ſponſorem ſalutis, honorauit ille ſocium crucis. Inuenta eſt in eo menſura martyris, qui tunc in Chriſtum credidit, quando defecerunt qui futuri erant martyres.

Idem Auguſtinus lib. 1. ad Simplicianum, quæſtione 2. Verbum conſummans & abbreuians, ait Eſaias, faciet Dominus ſuper terram, id eſt, ut compen-

compen-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

compendio fidei per gratiam ſaluos faciat credentes, non per innumerabiles obſeruationes, quibus Iudaica Eccleſia ſeruiliter onerata premebatur. Per gratiam quippe nobis uerbum conſummans & breuians fecit ſuper terram, dicens: Iugum meum leue eſt, & ſarcina mea ſuauis eſt. Quod & paulo poſt hic dicitur: Prope eſt uerbum in ore tuo & in corde tuo, Hoc eſt uerbum fidei quod prædicamus, quia ſi confitearis ore tuo, quia Dominus eſt Ieſus, et credideris in corde tuo, quia Deus illum ſuſcitauit à mortuis, ſaluus eris. Corde enim creditur ad iuſticiam, ore autem fit confeßio ad ſalutem. Hoc eſt uerbum conſummans & breuians, quod fecit Dominus ſuper terram: qua conſummatione atq; breuitate Latro iuſtificatus eſt, qui defixis in cruce omnibus membris ſuis, & habens libera hæc duo: Corde credidit ad iuſticiam, Ore confeſſus eſt ad ſalutem, ſtatimq; audire meruit: Hodie mecum eris in Paradiſo. Conſequerentur enim bona opera eius, ſi percepta gratia diu inter homines uiueret. Sed tamen non ea præceſſerant, ut eandem gratiam mereretur, ex Latrocinio fixus in cruce, ex cruce in paradiſum tranſlatus.

Idem Auguſtinus ſermone 120. de tempore.

Chriſtus ſeipſum confuſioni & opprobrio crucis tradidit, ut Latronem glorificaret. Sed ſi bene

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

reſpicimus, non illi ſoli hoc præſtitum eſſe deprehendimus. Nam dum tantum reum benignè relaxat, cum tanto debitori refundit immanis debiti cautionem, humano generi conſcripſit ſecuritatem, ut conſolatio ac ſpes fieret totius populi, abſolutio unius deſperati, & priuatum donum in publicum creſceret beneficium. Quare indubitanter credendum eſt, ut quod Latroni illi ad commendationem fidei ſuæ uenerat, etiam cauſa ſpei noſtræ et utilitatis acceſſerit. Immenſa enim Dei noſtri bonitas libenter tribuit, quæ etiam generaliter profutura prænoſcit. Et ideo iuxta fiduciam tantæ clementiæ, ſi quis noſtrûm crimina ſua probabili conuerſatione damnauerit, & in Chriſtum toto corde crediderit, etiam cum Latrone in ſemetipſo ingreſſum paradiſi aperuiſſe ſe nouerit. Quanta autem ſit in ſpe ſalutis humanæ magnitudo fidei, & altitudo diuitiarum miſericordiæ Dei, & patientiæ magnitudo, oſtenditur, cum hominem in ſceleribus inuolutum, pœna miſit ad innocentiam, & offenſa perduxit ad gloriam. Quem ſaluti culpa perdiderat, perditio inuenit, cruciatus abſoluit, damnatio conſecrauit.

Item. Feruebat impietas perſequentium, exultabat impietas blaſphemantium, contritio, liuores & uulnera ſolum Chriſtum hominem demonſtrabant. Sacrarum manuum in ligno crucis extenſio

&

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

& reuerenda confixio, quæ condemnabat Adæ & Euæ manus, ad interdictum ligni cibum ingemiſcenda ſeculi tranſgreßione porrectas, Hæc inquam confixio per omnia infirmitatem hominis aſſerebat. Illi ſe per latus Lanceæ tremenda percußio quantùm oſtendebat hominem, tantùm abſcondebat Deum. Apoſtolis poſt diuina miracula deſperantibus, ſolus hic (Latro) non acquieſcit ſcandalo crucis & mortis. Solus hic teſtis eſt maieſtatis, qui ſocius probatur doloris. Et ideo adhuc in Latrocinijs poſitus, inuiſibilem Deum angelicis iam oculis uidet.

Idem ſermone 130. Quid tali dignum quiete egerat Latro, ut poſt crucem quam meruerat, repente paradiſo dignus iudicaretur? Vis breuiter dicam uirtutem fidei eius. Quando Petrus negauit deorſum, tunc ille confeſſus eſt ſurſum. Et hæc non ut accuſans beatißimum Petrum locutus ſum, quod abſit, ſed Latronis magnanimitatem oſtendere uolens. Nam ille diſcipulus minas abiectæ puellæ non ſuſtinuit, Latro uerò multitudinem totius populi uidens circumſtantem, et clamantem inſanas blaſphemias, & opprobria atq; maledicta iaculantem, non attendit illis, non cogitauit uiſibilem abiectionem eius, qui crucifigebatur: ſed oculis fidei hæc cuncta tranſcurrens, & ut abiecta & leuia ueritatis impedimenta præteriens & relin-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

quens, cognouit Dominum cœli, & ait dicens: Memento mei Domine in regno tuo.

Item: Nemo compulit, nemo uim fecit, ſed ipſe (Latro) ſe diuulgauit, ipſe condemnauit dicens: Et nos quidem iuſtè digna factis recipimus, hic autem nihil mali geſsit. Memento mei Domine in regno tuo. Non eſt auſus antè dicere, Memento mei Deus, quàm per confeſsionem iniquitatis præteritæ ſarcinam peccatorum deponeret. Vides quanta res ſit confeſsio. Confeſſus eſt & paradiſum aperuit: confeſſus eſt & tantæ fiduciæ robur accepit, ut de Latrocinio regnum depoſceret, conſiderans quantorum bonorum nobis cauſa ſit crux. Dicito mihi Latro regnum petens, quid in eo tale uides ex quo petis? Dic mihi? Nam quod in conſpicuo eſt, clauos & crucem cernis. Sed hæc, inquit, crux, ipſa regni inſigne eſt, & propter eam Ieſum regem appello, quia uideo crucifixum. Opus enim regis eſt, uitam ſuam pro his, quibus regnat, opponere. Vnde & ait: Quia paſtor bonus animam ſuam ponit pro ouibus. Igitur & rex bonus animam ſuam ponit pro his, quorum princeps eſt. Quoniam igitur animam ſuam poſuit, ideo eum regem cognoſco, & Dominum appello. Memento mei (inquit) Domine in regno tuo.

Hæc ex concione Chryſoſtomi ſupra allegata, deſumpſiſſe uidetur Auguſtinum.

Eraſmus

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Eraſmus Rotcrodamus in Paraphraſi ſuper
Lucam. Hoc teſtimonium Ieſu reddidit in cruce
Latro, ut undequaq; teſtata eſſet illius innocentia.
Moxq; conuerſus ad Ieſum dixit: Domine memen-
to mei, dum ueneris in regnum tuum. Mira fides
Latronis, qui cum uideret pendentem ac morien-
tem in cruce, moriturus & ipſe ſalutem ueluti à
rege petit. Ieſus autem qui mutus erat & ſurdus
ad omnia conuitia, non eſt ſurdus ac mutus cum
fiducia poſtulanti. Illud, inquit, confirmo tibi, ho-
die mecum futurus es in paradiſo, nimirum requi-
em ac refocillationem pollicens mox à peracto
ſupplicio. Quàm fœlix eſt, ſemper adiungi
Chriſto Ieſu, qui nuſquam non ſeruat,
ſi modo adſit Euange-
lica fidu-
cia.

F I N I S.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 28 [6:1,-182 8°]